

ORIGINAL ARTICLE

Removal of Chromium, Nickel, Zinc and Turbidity from Industrial Wastewater by Electrocoagulation Technology (Case Study: Electroplating and Galvanized Wastewater of Industrial Zone in Boomhen)

Abdoliman Amouei¹,
Mehdi Borghesi²,
Majid Mohseni³,
Javad Goodarzi⁴,
Hossein Faraji⁵

¹ Associate Professor, Department of Environmental Health Engineering, Social Determinants of Health Research, Babol University of Medical Sciences, Babol, Iran

² Professor, Department of Environmental Engineering, Faculty of Environment, Sharif University, Tehran, Iran

³ Associate Professor, Department of Chemical Engineering, University of British Columbia, Vancouver, Canada

⁴ MSc graduated of Environmental Health, Amol College of Para medicine, Mazandaran University of Medical Sciences, Amol, Iran

⁵ MSc graduated of Environmental Health, Health Center, Babol University of Medical Sciences, Babol, Iran

(Received August 26, 2014; Accepted December 16, 2014)

Abstract

Background and purpose: Heavy metals such as chromium, nickel, and zinc are the most common contaminants found in the plating wastewater that cause environmental pollution due to non-biodegradability. This study investigated the removal of chromium, nickel, zinc and turbidity from wastewater of plating and galvanized industries by electrocoagulation technology.

Materials and methods: This study was conducted at laboratory scale using four parallel aluminum electrodes (5cm × 10cm dimensions, 1 mm thickness). In each electrode, 6 holes (0.7 cm) were considered. Wastewater samples were first collected as grab sampling and finally changed to combined samples. This study was performed in pH= 3 and pH= 7.2 for plating wastewater and pH= 9 for galvanized wastewater and reaction times of 20, 40, 60 and 80 minutes.

Results: Nickel and chromium contents in plating wastewater were 45 and 50 mg/l, respectively. Zinc concentration in galvanized wastewater was determined 210 mg/l. Turbidity in plating and galvanized wastewaters were 250 and 200 NTU, respectively. The maximum removal of nickel and chromium was observed in contact time= 80 min and pH=4, while it was seen in pH=9 for zinc (98 %, 95.6%, and 94%, respectively). The maximum removal of turbidity in Ni – Cr wastewater and galvanized wastewater was 97% and 95.3%, respectively.

Conclusion: Electrocoagulation technology was found as an effective, economical and rapid method for infiltration of toxic wastewater in plating and galvanized industries.

Keywords: Electroplating, Electrocoagulation, Galvanized, Heavy metal, Turbidity, Wastewater

J Mazandaran Univ Med Sci 2015; 24(120):209-219 (Persian).

کارایی حذف کروم، نیکل، روی و کدورت از فاضلاب واقعی صنایع آبکاری و گالوانیزه به روش الکتروکوآگولاسیون

(مطالعه موردی: فاضلاب آبکاری و گالوانیزه شهرک صنعتی بومهن)

عبدالایمان عمومی^۱

مهندی برقعی^۲

مجید محسنی^۳

جواد گودرزی^۴

حسین فرجی^۵

چکیده

سابقه و هدف: فلزات سنگین از جمله کروم، نیکل و روی رایج‌ترین آلاینده‌های موجود در فاضلاب صنایع آبکاری و گالوانیزه بوده که به دلیل غیر قابل تجزیه بودن، موجب آلودگی محیط زیست می‌شوند. هدف این مطالعه بررسی کارایی حذف کروم، نیکل، روی و کدورت از فاضلاب واقعی صنایع آبکاری و گالوانیزه از طریق فرآیند الکتروکوآگولاسیون است.

مواد و روش‌ها: این مطالعه تجربی در مقیاس آزمایشگاهی و با استفاده از چهار الکترود آلمینیومی با آرایش موازی و ابعاد هر الکترود 5×10 سانتی‌متر و ضخامت یک میلی‌متر انجام شده است. بر روی هر یک از الکترودها، ۶ سوراخ به قطر 0.7 سانتی‌متر در نظر گرفته شد. نمونه‌ها از فاضلاب صنایع مزبور به صورت لحظه‌ای برداشت و به صورت نمونه مرکب در آمد. این پژوهش در pH های واقعی ($pH=7/2$) و اسیدی ($pH=3$) برای فاضلاب آبکاری و $pH=4$ برای فاضلاب گالوانیزه، در ولتاژ برابر 30 ولت و زمان‌های واکنش 20 ، 40 ، 60 و 80 دقیقه انجام شد.

یافته‌ها: غلظت کروم و نیکل در نمونه فاضلاب آبکاری به ترتیب 45 و 50 میلی‌گرم در لیتر و فلز روی در نمونه‌های فاضلاب گالوانیزه 210 میلی‌گرم در لیتر به دست آمد. میزان کدورت در نمونه‌های فاضلاب آبکاری و گالوانیزه به ترتیب 250 و $NTU 200$ بود. بیشترین راندمان حذف نیکل و کروم در $pH=4$ و فلز روی در $pH=9$ در زمان تماس 80 دقیقه به ترتیب 98 ، $95/6$ و 94 درصد به دست آمد. حداقل کارایی حذف کدورت در فاضلاب آبکاری 97 درصد و در فاضلاب گالوانیزه $95/3$ درصد به دست آمد.

استنتاج: فرآیند انعقاد الکتریکی، یک فناوری مؤثر، اقتصادی و سریع برای تصفیه فاضلاب صنایع آبکاری و گالوانیزه است.

واژه‌های کلیدی: فاضلاب آبکاری، فاضلاب گالوانیزه، فلز سنگین، کدورت، الکتروکوآگولاسیون.

مقدمه

به داخل منابع پذیرنده محیط زیست در حال افزایش است (۱). مشکلات ناشی از فاضلاب صنایع آبکاری

با افزایش سطح تولید محصولات صنایع آبکاری، میزان و حجم فاضلاب خروجی از این نوع کارخانجات

مؤلف مسئول: عبدالایمان عمومی - بابل - دانشگاه علوم پزشکی بابل

Email: iamouei1966@gmail.com

۱. دانشیار، مرکز تحقیقات عوامل اجتماعی مؤثر بر سلامت، گروه مهندسی بهداشت محیط، دانشگاه علوم پزشکی بابل، ایران

۲. استاد، گروه مهندسی محیط زیست، دانشگاه صنعتی شریف، تهران، ایران

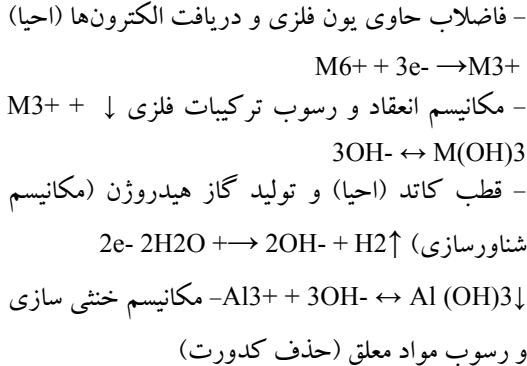
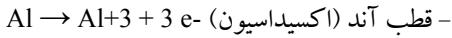
۳. دانشیار، گروه مهندسی شیمی، دانشگاه بریتیش کلمبیا، کانادا

۴. کارشناس ارشد بهداشت محیط، دانشکده پرایزشکی دانشگاه علوم پزشکی مازندران (واحد آمل) ، ایران

۵. کارشناس ارشد بهداشت محیط، معاونت بهداشتی دانشگاه علوم پزشکی بابل، ایران

تاریخ دریافت: ۱۴۰۰/۲/۹ تاریخ ارجاع جهت اصلاحات: ۱۴۰۰/۷/۱۲ تاریخ تصویب: ۱۴۰۰/۹/۲۵

اکسید و تبدیل به کاتیون‌های آلومینیوم و آهن شده و بایون‌های هیدروکسید تولیدی از قطب کاتد، رسوبات هیدروکسید آلومینیوم یا آهن را تشکیل می‌دهند (۱، ۲، ۴). این فرآیند که به مکانیسم «انعقاد جاروبی» معروف بوده، عامل اصلی حذف کدورت در آب و فاضلاب است (۳، ۱۴). از سوی دیگر در این تکنولوژی، بایون‌های آزاد و محلول آلاینده‌های فلزی در فاضلاب، با بایون‌های هیدروکسید واکنش داده و از طریق مکانیسم خنثی‌سازی بایون‌ها، باعث تشکیل رسوبات فلزی و حذف فلزات سنگین و سمی از فاضلاب می‌شوند (۸، ۱۴). مکانیسم انجام فرآیند الکتروکوآگولاسیون در حذف آلاینده‌های فلزی و کدورت در محیط‌های آبی و فاضلاب در واکنش‌های زیر ارائه شده است:

این تکنولوژی، یک روش بسیار مؤثری در حذف آلاینده‌های مختلف معدنی و فلزی در محیط‌های آبی است. این فرآیند برای تصفیه فاضلاب صنایع آبکاری (۱۴)، نساجی (۱۵-۱۶)، پساب‌های صنایع چوب و کاغذ و مواد غذایی استفاده شده است (۱۹، ۲۰). همچنین از این روش در تصفیه فاضلاب بیمارستانی (۲۱)، صنایع شیمیایی و تولید رنگ (۲۲، ۲۳)، تصفیه شیرابه‌های تولیدی در محل‌های دفن زباله‌های شهری نیز استفاده شده است (۲۴). مطالعات اخیر نشان می‌دهد، فناوری انعقاد الکتریکی، در حذف ترکیبات نیترات، نیتریت و فلوئوراید از آب آشامیدنی نتایج بسیار درخشانی داشته

برای جوامع از دیر باز مهم بوده است (۲). در بین ترکیبات شیمیایی موجود در پساب‌های آبکاری، فلزات سنگین از آلاینده‌های بسیار مهم هستند (۳). فلزات سنگین نظیر کروم، نیکل، روی، کادمیوم و مس از جمله رایج‌ترین ترکیباتی هستند که معمولاً در غلاظت‌های بالا در فاضلاب صنایع آبکاری یافت می‌شوند (۴). فلزات سنگین موجب تهدیدات جدی بر سلامت محیط‌زیست و انسان می‌شوند (۵). امروزه برای تصفیه فاضلاب‌های صنعتی حاوی فلزات سنگین، راهکارهای متعددی پیشنهاد شده و مورد استفاده قرار می‌گیرد. از جمله این روش‌ها، می‌توان به فرآیندهای احیاء الکتریکی، تعویض یونی، اسمز معکوس، ترسیب شیمیایی و جذب سطحی اشاره کرد (۵-۹). اگر چه استفاده از ترکیبات شیمیایی از دیرباز برای تصفیه و حذف فلزات سنگین از فاضلاب‌های صنعتی مورد استفاده قرار گرفته‌اند، اما امروزه به دلایل مختلف، این روش از مطلوبیت بالایی برخوردار نیست (۶، ۷، ۱۰). علت این امر را می‌توان به افزایش هزینه‌ها، حجم بالای لجن تولیدی، تولید ترکیبات شیمیایی ثانویه و افزایش غلظت TDS پساب نسبت داد (۷، ۱۱، ۱۲). در حال حاضر، تعداد فناوری‌های جدید و نوین‌بخش بر مبنای فرآیندهای الکتروشیمی توسعه یافته‌اند که قادر مشکلات ذکر شده در بالا هستند. از جمله این روش‌ها، فرآیند انعقاد الکتریکی یا الکتروکوآگولاسیون (EC) است. در این تکنولوژی، آلاینده‌های معلق، امولسیونه و محلول به کمک جریان برق و با تولید ترکیبات منعقد کننده شیمیایی و ناپایدارساز نظیر آلومینیوم و آهن از محیط‌های آبی حذف می‌شوند (۱۱، ۷، ۱۲). ساده‌ترین شکل این فناوری شامل یک محفظه الکتروولتیک دارای یک قطب آند و کاتد است (۱۲، ۲، ۱۳). در این روش، الکترودهای آلومینیوم یا آهن به عنوان قطب آند یا الکتروود قربانی عمل کرده و با برقراری جریان الکتریسته

پزشکی بابل انجام پذیرفت. کلیه آزمایش‌ها در دمای ۲۵ درجه سانتی‌گراد انجام شد.

الف- مشخصات رآکتور الکتروکوآگولاسیون
 رآکتور انتخابی، ظرفی شیشه‌ای از جنس پیرکس به حجم ۱۰۰۰ میلی‌لیتر بوده و برای استقرار چهار الکترود آلومینیمی بر روی آن به صورت ابتکاری از قطعات کائوچوی مصنوعی و یک عدد میله آهنی به طول ۱۰ سانتی‌متر استفاده شد. برای عایق کردن این میله و هدایت مناسب جریان الکتریکی از طریق صفحات فلزی به داخل سیال، از روکش عایق (روکش آپارات) استفاده شد. الکترودهای آلومینیومی با درجه خلوص ۹۰ درصد، به ابعاد 5×10 سانتی‌متر و ضخامت ۱ میلی‌متر انتخاب و برای حذف پلیسه‌های فلزی روی الکترودها نیز سمباده کاری شد. برای افزایش سطح تماس الکترودها با نمونه فاضلاب در رآکتور، بر روی هر یک از الکترودها شش سوراخ به قطر $7/0$ سانتی‌متر ایجاد شد.

ب- وسایل و روش کار

برای افزایش و ثابت سطح تماس الکترودها با نمونه فاضلاب، از یک محور فلزی قابل تنظیم استفاده شد. رآکتور پس از ساخت و مونتاژ روی دستگاه همزن مغناطیسی مدل Co-W24 محصول شرکت پارس آزما فرار گرفت. برای تأمین الکتریسیته مورد نیاز، از یک دستگاه مبدل برق آزمایشگاهی مدل MEGA TEK، ساخت کشور تایوان و قابل تنظیم در ولتاژ و شدت جریان مختلف (در محدوده صفر تا ۶۰ ولت و صفر تا ۳ آمپر) استفاده شد. در این مطالعه شیوه آرایش جریان الکتریکی دو قطبی موازی، اختلاف پتانسیل الکتریکی ثابت (30 ولت)، pH واقعی ($pH=7/2$) و pH اسیدی (3) برای فاضلاب

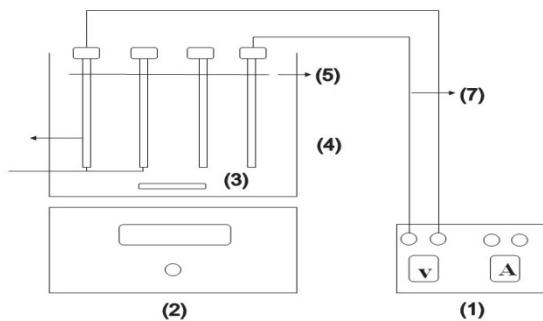
است (۷). همچنین از این فناوری برای گندزدایی آب‌های آلوده به انواعی از باکتری‌ها، تک یاخته‌های انگلی و جلبک‌های سمی سبز آبی استفاده شده است (۲۸-۲۵). مهم‌ترین مزایای این روش را می‌توان به کارایی بالا، ارزانی، آسانی کاربرد، تولید لجن کم و قابل بازیافت، عدم نیاز به ترکیبات شیمیایی و فقدان باقی‌مانده ترکیبات سمی در محیط اشاره کرد (۲۹، ۱۲، ۷). به طوری که این تکنولوژی در میان روش‌های تصفیه فاضلاب شهری و صنعتی و شیرابه زباله، به عنوان گزینه‌ای زیست‌محیطی و اقتصادی مد نظر است.

بر اساس یک تحقیق مشخص شد، هزینه حذف فلزات سنگین سرب، کادمیوم، کروم، نیکل، مس و روی از شیرابه اسیدی یک معدن زغال سنگ به روش انعقاد الکتریکی، کمتر از پنج برابر شیوه انعقاد شیمیایی است (۳۰). در پژوهشی دیگر، هزینه‌های راهبری در تصفیه فاضلاب اسیدی حاوی فلزات سنگین مختلف در فرآیند الکتروکوآگولاسیون، $1/98$ پوند بر مترمکعب و در روش انعقاد شیمیایی $4/53$ پوند بر مترمکعب برآورد شده است (۱۸). در یک مطالعه، هزینه حذف نیکل و کروم از فاضلاب آبکاری به روش‌های انعقاد شیمیایی و الکتریکی به ترتیب $14/2$ و $1/7$ دلار به ازای هر گالن به دست آمد (۳۰).

هدف از این تحقیق، بررسی کارایی فرآیند الکتروکوآگولاسیون در حذف فلزات سنگین کروم، نیکل، روی و نیز کدورت از پساب واقعی صنایع آبکاری و گالوانیزه سیانوری در شهرک صنعتی بومهن استان تهران است.

مواد و روش‌ها

این مطالعه تجربی در مقیاس آزمایشگاهی و بر پایه یک سیستم ناپیوسته در آزمایشگاه شیمی آب و فاضلاب گروه مهندسی بهداشت محیط دانشگاه علوم

شکل شماره ۱: شماتیک راکور فرآیند انعقاد الکتریکی با آرایش دو قطبی موادی
۱- دستگاه مبدل برق- ۲- دستگاه همزن مغناطیسی- ۳- آهن ریا- ۴- سلول الکترو
شیمیایی- ۵- محور اصلی نگهدارنده الکترودها- ۶- الکترودهای آلومینیومی- ۷- سیم های
رابط دارای گیره

یافته ها

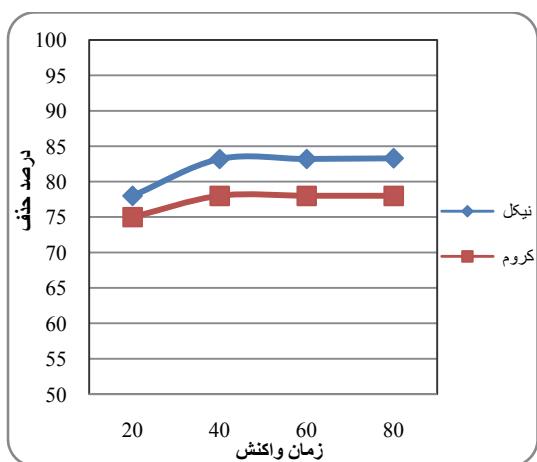
الف- تعیین مشخصات فاضلاب واقعی آبکاری و گالوانیزه بر حسب غلظت فلزات سنگین و کدورت غلظت کروم و نیکل در نمونه مخلوط فاضلاب آبکاری به ترتیب ۴۵ و ۵۰ میلی گرم در لیتر و غلظت فلز روی در نمونه های مخلوط فاضلاب گالوانیزه ۲۱۰ میلی گرم در لیتر به دست آمد (جدول شماره ۱). میزان کدورت در نمونه های مخلوط فاضلاب آبکاری و گالوانیزه در جدول ۱، به ترتیب ۲۵۰ و ۲۰۰ NTU ارائه شد.

ب- بررسی تأثیر pH اولیه بر حذف نیکل و کروم در فاضلاب آبکاری به روش الکتروکوآگولاسیون شکل شماره ۲، تأثیر تغییرات pH را بر راندمان حذف کروم و نیکل نشان می دهد. میزان کاهش فلز کروم باقی مانده در محلول در طول زمان نسبت به نیکل غیرخطی بوده و وابستگی زیادتری با pH دارد.

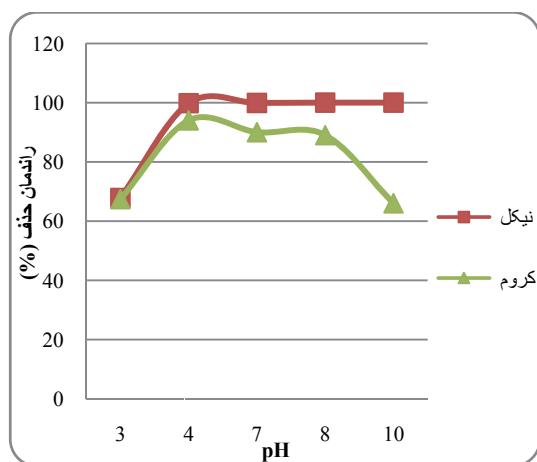
جدول ۱: مقایسه کارایی حذف پارامترهای آلودگی در روش های انعقاد الکتریکی و شیمیایی (۳۰)

انعقاد شیمیایی (درصد)	انعقاد الکتریکی (درصد)	پارامتر
۸۰-۹۰	۹۵-۹۹	TSS
۵۰-۸۰	۵-۹۸	BOD
۸۰-۹۰	۹۵-۹۹/۹	E.Coli

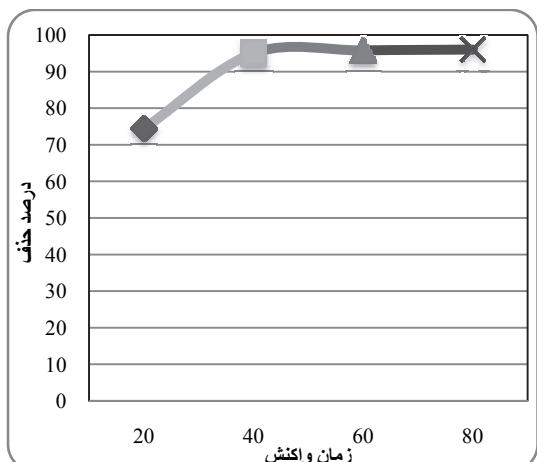
آبکاری (نیکل-کروم) و pH=۹ برای فاضلاب گالوانیزه و زمان تماس ۲۰، ۴۰، ۶۰ و ۸۰ دقیقه بوده است. فاصله بین الکترودها ۰/۵ سانتی متر و حجم فاضلاب مورد استفاده در نمونه های مختلف ۶۰۰ میلی لیتر در نظر گرفته شد. نمونه ها از فاضلاب صنایع آبکاری و گالوانیزه به صورت لحظه ای برداشت و سپس کلیه نمونه ها با هم مخلوط شده و به صورت نمونه مرکب درآمد. تعداد کل نمونه های مورد نیاز برای مطالعه اثر الکتروکوآگولاسیون بر حذف فلزات سنگین و کدورت از فاضلاب صنایع آبکاری و گالوانیزه با سه تکرار، ۶۰ عدد به دست آمده که سهم فاضلاب آبکاری و گالوانیزه به ترتیب ۲۴ و ۱۲ نمونه و در مطالعه کدورت زدایی فاضلاب در صنایع آبکاری و گالوانیزه ۲۴ نمونه تعیین شد. پس از آماده سازی راکتور و تهیی فاضلاب از شهرک صنعتی بومهن، ابتدا الکترودها توزین و سرعت دوران دستگاه همزن بر روی ۴۵۰ و در اختلاف پتانسیل ۳۰ ولت تنظیم شد، سپس با روشن کردن دستگاه های مبدل برق و همزن، در زمان های ۲۰، ۴۰، ۶۰ و ۸۰ دقیقه، از محلول نمونه درون راکتور با پیت سرنگی برداشت و در بشر ۱۰۰ میلی لیتری انتقال و پس از تهشیش شدن رسوب، نمونه های مورد نظر با پیت برداشت و از کاغذ صافی و اتمن شماره ۴۲ عبور داده شد. سپس ۴۰ میلی لیتر از نمونه های صاف شده برای آنالیز فلزات سنگین مورد مطالعه برداشت شد. نمونه ها با دستگاه جذب اتمی مدل PG-990 در طول موج های ۲۳۱/۶، ۲۳۷/۷ و ۲۶۸/۵ نانومتر به ترتیب برای اندازه گیری نیکل، کروم و روی به روش استاندارد متod مورد بررسی قرار گرفت (۳۱). برای اندازه گیری میزان کدورت در نمونه های مختلف فاضلاب صنایع آبکاری و گالوانیزه از دستگاه کدورت سنج Hanna مدل ۲۱۱ و برای تعیین pH نمونه ها، از دستگاه pH متر دیجیتالی Aqualytic استفاده شد.

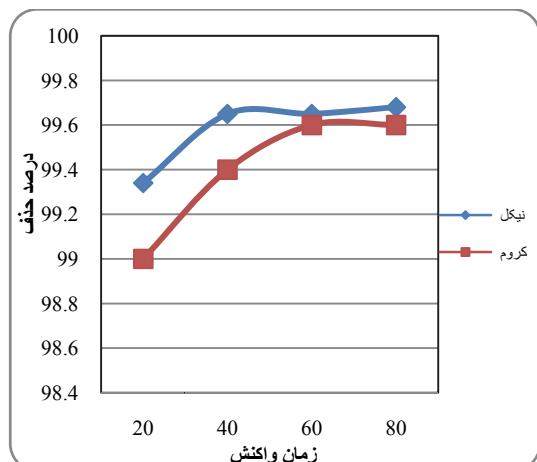
شکل شماره ۳: درصد حذف نیکل و کروم (اولیه برابر ۳، غلظت اولیه نیکل و کروم مساوی ۴۵ و ۵۰ میلی گرم در لیتر و ولتاژ ۳۰)

شکل شماره ۲: اثر pH اولیه در حذف نیکل و کروم (زمان ۴۰ دقیقه، ولتاژ ۳۰ و غلظت اولیه نیکل و کروم ۴۵ و ۵۰ میلی گرم در لیتر)

شکل شماره ۵: درصد حذف فلز روی (pH اولیه ۹، غلظت اولیه مساوی ۲۱۰ میلی گرم در لیتر و ولتاژ ۳۰)

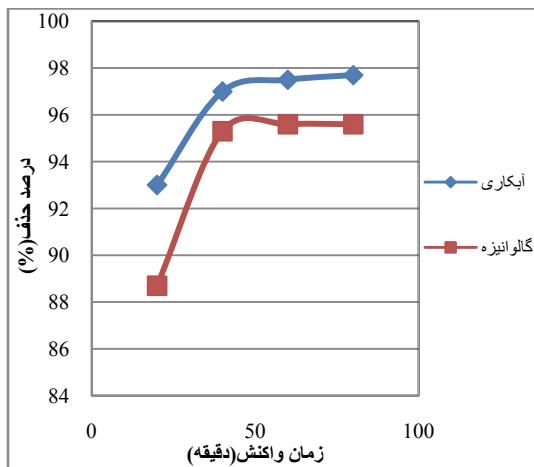
شکل شماره ۴: درصد حذف نیکل و کروم (اولیه ۷/۲، غلظت اولیه نیکل و کروم مساوی ۴۵ و ۵۰ میلی گرم در لیتر و ولتاژ ۳۰)

در فاضلاب گالوانیزه - سیانوری، راندمان حذف فلز روی در pH = ۹ واقعی (pH=۹) و در زمان ۴۰ دقیقه ۹۶/۵ درصد بوده که با افزایش زمان واکنش، کارایی آن افزایش زیادی نداشته است (شکل شماره ۵).

د- بررسی تغییرات pH پس از آبکاری و گالوانیزه در فرآیند الکتروکوآگولاسیون

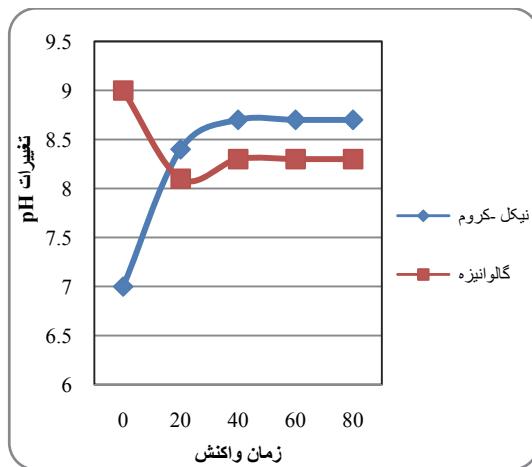
شکل ۶، تغییرات pH نهایی را بر حسب زمان واکنش در فاضلاب‌های آبکاری با pH اولیه ۷/۲ و گالوانیزه با pH اولیه ۹ و ولتاژ ۳۰ ولت در عملیات الکتروکوآگولاسیون نشان می‌دهد. با توجه به نمودار

ج- بررسی تأثیر زمان تماس بر میزان کارایی فرآیند الکتروکوآگولاسیون در حذف نیکل، کروم و روی نتایج به دست آمده نشان می‌دهد، راندمان حذف نیکل و کروم از ۲۰ تا ۴۰ دقیقه سیر صعودی داشته و پس از آن تا ۸۰ دقیقه تقریباً ثابت و میزان حذف نیکل و کروم در زمان ۴۰ دقیقه در pH = ۳ به ترتیب در حدود ۷۸/۵ و ۸۳ درصد بوده است (شکل شماره ۳). در حالی که در pH = ۷/۲ (pH واقعی)، میزان حذف نیکل و کروم در زمان واکنش ۴۰ دقیقه، به ترتیب ۹۹/۳ و ۹۹/۷ درصد بوده و با افزایش زمان، کارایی حذف افزایش چندانی نداشته است (شکل شماره ۴).

شکل شماره ۷: درصد حذف کدورت در فاضلاب آبکاری و گالوانیزه (به ترتیب در pH مساوی ۷ و ۹، کدورت اولیه ۲۵۰ و NTU۲۰۰ و لنتاز ۳۰)

هیدروکسیل با یون‌های آلومینیوم واکنش داده و رسوب هیدروکسید آلومینیوم $\text{Al}(\text{OH})_3$ را تولید می‌کند. این ترکیب، از طریق مکانیسم‌های جذب الکترواستاتیک، کمپلکس‌سازی سطحی و جاروبی سبب حذف سایر آلاینده‌های موجود در فاضلاب می‌شود (۴، ۱۳، ۱۴). در این پژوهش، با افزایش pH محلول آبی از ۳ به ۴، میزان کارایی حذف کروم و نیکل به ترتیب از ۶۳ و ۶۴٪ درصد به ۹۵٪ و ۹۸ درصد افزایش یافت. میزان حذف نیکل در pH های بالاتر از ۴ همواره ثابت بوده است. اگرچه میزان درصد حذف کروم در pH بالاتر از ۴ تا ۹ تغییر محسوسی نداشته، ولی در pH برابر ۱۰، کاهش یافته و به ۶۵ درصد رسیده است. دلیل کاهش راندمان حذف فلزات کروم و نیکل در pH های پایین تر از ۴ و بالاتر از ۹ (کروم)، به رفتار آمفوتربیک آن‌ها بر می‌گردد، به گونه‌ای که در pH های پایین تر از ۴ باعث تولید کاتیون‌های محلول و در pH های بالاتر از ۹ سبب تولید آنیون‌های مونومریک می‌شود (۱۲، ۱۴). نتایج مطالعه حاضر با پژوهش‌های Mollah و همکاران و Dermentzis و همکاران همخوانی دارد (۱۴، ۴). در مطالعه شفایی و همکاران، تأثیر پارامترهای مختلف

شکل شماره ۶: تغییرات pH فاضلاب آبکاری و گالوانیزه در واحد زمان (خلط اولیه نیکل، کروم و روی به ترتیب مساوی ۴۵، ۵۰ و ۲۱۰ میلی گرم در لیتر؛ اولیه نیکل-کروم ۷/۲ و روی برابر ۹ و لنتاز ۳۰)

مورد نظر، تغییرات pH فاضلاب‌های آبکاری و گالوانیزه در زمان‌های تماس مختلف در فرآیند الکتروکوآگولاسیون به ترتیب ۸/۷ - ۷/۲ و ۹/۳ - ۶/۹ بوده که با حدود استاندارد pH پساب خروجی (۶-۹) مطابقت دارد.

۵- بررسی میزان حذف کدورت در فاضلاب صنایع آبکاری و گالوانیزه در فرآیند الکتروکوآگولاسیون
شکل شماره ۷، تغییرات میزان حذف کدورت در فاضلاب آبکاری و گالوانیزه در واحد زمان را به ترتیب در pH های ۷/۲ و ۹ و کدورت اولیه ۲۵۰ و NTU۲۰۰ نشان می‌دهد. با توجه به این نمودار، میزان حذف کدورت در فاضلاب آبکاری و گالوانیزه در زمان تماس ۴۰ دقیقه به ترتیب ۹۷٪ و ۹۵٪ درصد بوده که با افزایش زمان، این میزان تقریباً ثابت مانده است.

بحث

در فرآیند الکتروکوآگولاسیون، محصولات تولیدی در قطب کاتد، گاز هیدروژن و یون هیدروکسیل و در قطب آند یون آلومینیوم (Al^{3+}) است. یون‌های

قابل توجهی نداشته است. در فاضلاب گالوانیزه، pH از ۹ به ۸/۵ کاهش یافته و بعد از زمان ۲۰ دقیقه تغییر محسوسی نکرده است. دلیل عدم افزایش pH با گذشت زمان مزبور را می‌توان به توانایی روش الکتروشیمیایی در ایجاد خاصیت بافری ناشی از تولید Al(OH)₃ هنگام استفاده از الکترود آلومینیومی نسبت داد (۴، ۱۲، ۳۳، ۳۴). از این رو، یکی از مزایای روش الکتروکوآگولاسیون در حذف فلزات سنگین در فاضلاب صنایع آبکاری، عدم نیاز به تنظیم pH پس از تخلیه به منابع آبی از طریق روش‌های شیمیایی نامطلوب زیست محیطی است. نتایج تحقیقات Adhoum و همکاران نیز این مطالعه را تأیید می‌کند (۳۵). نتایج حاصل از این تحقیق نشان می‌دهد، بیشترین راندمان حذف کدورت در فاضلاب نیکل-کروم و گالوانیزه در وقتی ۳۰ و زمان ۸۰ دقیقه به ترتیب در pH = ۷/۲ برابر ۹۷ درصد و در pH = ۹ مساوی ۹۵/۳ درصد بوده که با مطالعه Ni'am و همکاران مشابه است (۱۳). علت افزایش حذف کدورت با افزایش زمان تماس را می‌توان به تولید بیشتر یون‌های هیدروکسیل و تشکیل رسوب Al(OH)₃ نسبت داد (۱۲).

نتایج حاصل از این تحقیق نشان می‌دهد، فرآیند الکتروکوآگولاسیون فناوری بسیار مؤثر و کارآمدی برای حذف فلزات سنگین از فاضلاب صنایع آبکاری و روشی مناسب برای دست‌یابی به استانداردهای تخلیه پس از تعیین شده از طرف سازمان حفاظت محیط زیست است.

سپاسگزاری

از معاونت محترم تحقیقات و فناوری دانشگاه علوم پزشکی بابل به واسطه حمایت‌های مالی در انجام این پژوهش، تشکر و قدردانی می‌شود.

pH، زمان تماس، غلظت اولیه آلاینده و دانسیته جرمی بر کارایی حذف یون‌های کبات از محلول‌های آبی توسط فرآیند الکتروکوآگولاسیون با الکترودهای آلومینیوم مورد مطالعه قرار گرفت. طبق این مطالعه با افزایش pH محلول از ۲ تا ۴، کارایی حذف کبات از ۳۰ به ۸۰ درصد افزایش یافته و سپس تا pH برابر ۹، راندمان حذف رشد چندانی نداشته است (۳۲). در این پژوهش، میزان حذف فلز روی در فاضلاب گالوانیزه در pH واقعی برابر ۹۴ درصد به دست آمد. این نتایج با مطالعه Heidmann و همکاران مطابقت دارد (۸). یکی از مشکلات اساسی در انجام مطالعه حاضر در خصوص تأثیر pH های اسیدی در حذف فلز روی در فاضلاب گالوانیزه، تولید بخارات سمی اسید سیانیدریک بود. علت کاهش راندمان حذف روی در فاضلاب گالوانیزه را می‌توان به میزان مواد آلی و نمک‌های سیانید موجود در آن نسبت داد که می‌تواند موجب تولید کمپلکس‌های گوناگون در pH برابر ۹ شود (۱۲). در این فرایند، با افزایش زمان واکنش، میزان راندمان حذف فلزات سنگین کروم، نیکل و روی افزایش یافت. به طوری که حداقل کارایی حذف نیکل و کروم به ترتیب در زمان‌های ۴۰ و ۶۰ دقیقه و حداقل راندمان حذف فلز روی، در زمان ۴۰ دقیقه به دست آمد. در پژوهش شفایی و همکاران نیز میزان کارایی حذف کبات در محلول آبی با افزایش زمان افزایش یافته، به طوری که این مقدار در ۵ دقیقه اول ۴۵ درصد و در ۳۰ دقیقه به صدرصد رسید (۳۲). علت افزایش راندمان حذف فلزات سنگین مورد مطالعه، همانا افزایش ماده کوآگولات تولیدی است که با افزایش مدت زمان تماس در فرایند الکتروکوآگولاسیون صورت می‌گیرد (۱۸). در این مطالعه، در فاضلاب نیکل-کروم تا ۲۰ دقیقه اول، pH از ۷ به ۸/۷ افزایش یافته و بعد از آن pH نهایی افزایش

References

1. Chen G. Electrochemical technologies in wastewater treatment. Separation and Purification Technology. 2004; 38(1):11-41.
2. Mollah MYA, Morkovsky P, Gomes JAG, Kesmez M, Parga J, Cocke DL. Fundamentals, present and future perspectives of electrocoagulation. J Hazard Mater. 2004; 114(1-3):199-210.
3. Gao P, Chen X, Shen F, Chen G. Removal of chromium(VI) from wastewater by combined electrocoagulation-electroflotation without a filter. Separation and Purification Technology. 2005; 43 (2): 117–123.
4. Mollah MYA, Schennach R, Parga JR, Coke DL. Electrocoagulation (EC) - science and applications. J Hazard Mater. 2001; 84(1): 29-41.
5. Bazrafshan E, Mahvi AH, Nasseri S, Mesdaghinia A. Performance Evaluation of Electrocoagulation Process for Removal of Chromium (VI) from Synthetic Chromium Solutions Using Iron and Aluminum Electrodes. Turkish J Eng Env Sci 2008; 32(2):59-66.
6. Bazrafshan E, Mahvi AH, Nasseri S, Mesdaghinia AR, Vaezi F, Nazmara Sh. Removal of Cadmium from industrial effluents by Electrocoagulation Process Using Iron Electrodes. Iranian Journal of Environmental Health Science & Engineering. 2006. 3(4):261-266.
7. Emamjomeh MM, Sivakumar M. Review of pollutants removed by electrocoagulation and electrocoagulation/flotation processes. J Environ Manage. 2009; 90(5): 1663- 1679.
8. Heidmann H, Calmano W. Removal of Zn (II), Cu (II), Ni (II), Ag (I) and Cr (VI) present in aqueous solutions by aluminum electrocoagulation. J Hazard Mater. 2008; 152(3): 934 – 941.
9. Golder AK, Samanta AN. Removal of trivalent chromium by electro coagulation. Journal of separation purification Technology, 2007; 53(1):33-41.
10. Keerthi VV, Balasubramanian N. Removal of heavy metals by hybrid electrocoagulation and microfiltration Processes. Environ Technol. 2013; 34(17-20): 2897- 2902.
11. Akbal F, Camci S. Copper, Chromium and Nickel removal from metal plating wastewater by electrocoagulation. Desalination. 2011; 269(1-3): 214-222.
12. Merzouk B, Gourich B, Sekki A, Madani K, Chibane M. Removal turbidity and separation of heavy metals using electrocoagulation-electroflotation technique: A case study. J Hazard Mater. 2009; 164(1): 215-222.
13. Niam MF, Othman F, Sohaili J, Fauzia Z. Removal of COD and Turbidity to improve waste water quality using Electro coagulation technique. The Malaysian Journal of Analytical sciences. 2007; 11(1): 198 – 205.
14. Dermentzis K, Christoforidis AC, Valsamidou E. Removal of Nickel, Copper, Zinc and Chromium from synthetic and industrial wastewater by electrocoagulation. Journal of Environmental sciences. 2011; 1(5): 976- 984.
15. Tanercan O, Kobaya M, Demirbas E, Bayramoglu M. Treatment of the textile

- wastewater by combined electrocoagulation. Chemosphere. 2006; 62(2):181-187.
16. Kobaya M, Tanercan O, Bayramoglu M. Treatment of textile wastewater by electrocoagulation using iron and aluminum electrodes, J Hazard Mater. 2003; 100(1-3):193-178.
17. Stanlaw L, Monika G. Optimization of oxidant dose for combine chemical and biological treatment of textile wastewater. Water Research. 1999; 33(11):2511-2516.
18. Verma E, Dash RR, Bhunia P. A review on chemical coagulation/ flocculation technologies for removal of colour from textile wastewater. J Environ Manage. 2012; 93(1):154-60.
19. Petsriprasit C, Namboonme J, Hunsom M. Application of the electrocoagulation technique for treating heavy metals containing wastewater from the pickling process of billet plant. Korean J Chem Eng. 2010; 27(3): 854- 861.
20. Ayhan Sengil I, Ozacar M. Treatment of dairy wastewaters by electrocoagulation using mild steel electrodes. J Hazard Mater. 2006; 137(2):1197- 1205.
21. Arsand DR, Kummerer K, Martins AF. Removal of dexamethasone from aqueous solution and hospital wastewater by electrocoagulation. Sci Total Environ. 2013; 443:351-7.
22. Mollah M, Pathak S, Prashanth P, Mahdhavi V. Treatment of orange Diazo-dye by electrocoagulation (EC) technique in a continuous flow cell using sacrificial iron electrodes. J Hazard Mater. 2004; 109(1-3):165-171.
23. Bensadok K, Benammar S, Lapicque F, Nezzal G. Electrocoagulation of cutting oil emulsions using aluminium plate electrodes. J Hazard Mater. 2008; 152(1): 423- 30.
24. Deng Y, Englehardt JD. Electrochemical oxidation for landfill leachate treatment. Waste Management, 2007; 27(3): 380-388.
25. Cui X, Quicksall AN, Blake AB, Talley JW. Electrochemical disinfection of *Escherichia coli* in the presence and absence of primary sludge particulates. Water Res. 2013; 47(13): 4383- 4390.
26. Jeong J, Kim JY, Cho M, Choi W, Yoon J. Inactivation of *Escherichia coli* in the electrochemical disinfection process usinf the Pt anode. Chemosphere, 2007; 67(4): 652-659.
27. Ghernaout D, Badis A, Kellil A, Ghernaout B. Application of electrocoagulation in *Escherichia coli* culture and two surface waters. Desalination, 2008; 219(1-3):118-1 25.
28. Gao SH, Yang J, Tian J, Ma F, Tu G, Du M. Electro-coagulation- flotation process for algae removal. J Hazard Mater. 2010; 177(1-3): 336- 343.
29. Buthler E, Hung YT, Yeh RYL, Al Ahmad MS. Review: Electrocoagulation in wastewater treatment. Water. 2011; 3: 495- 525.
30. Oncel MS, Muhsin A, Demirbas E, Kobya M. A comparative study of chemical precipitation and electrocoagulation for treatment of coal acid drainage wastewater. Journal of Environmental Chemical Engineering. 2013; 1(4): 989- 995.
31. APHA, AWWA, WEF. Standard Methods for the Examination of Water and

- Wastewater. 22nd ed. Washington DC: American Water Works Assn; 2012.
32. Shafaei A, Pajootan E, Nikazar M, Arami M. Removal of Co (II) from aqueous solution by electrocoagulation process using aluminum electrodes. Desalination, 2011; 279(1-3): 121- 26.
33. Aber S, Amani Ghadim AR, Mirzajani V. Removal of Cr (VI) from polluted solutions by electrocoagulation: Modeling of experimental results using artificial neural network. J Hazard Mater. 2009; 171(1-3): 484- 90.
34. Bhagawan D, Poodari S, Pothuraju T, Srinivasulu D, Shankaraiah G, Yamuna Rani M, et al. Effect of operational parameters on heavy metals removal by electrocoagulation. Environ Sci Pollut Res. 2014; 1(4)14166-14173.
35. Adhoum N, Monser L, Bellakhal N, Belqaied JE. Treatment of electroplating wastewater containing Cu^{2+} , Zn^{2+} and Cr (VI) by electro coagulation. J Hazard Mater. 2004; 112(3):207 – 213.